

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การนำเสนอวรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยใคร่ขอนำเสนอเป็นขั้นตอน
ดังนี้

1. ความหมายและความสำคัญของสังคม ภูมิหลังทางสังคม
2. ปัจจัยภูมิหลังทางสังคมที่มีบทบาทต่อการเข้าพัวพันทางการก่ีฟ้า
3. ลักษณะของโรงเรียนก่ีฟ้า
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายและความสำคัญของคำว่า "สังคม" และ "ภูมิหลังทางสังคม"

สังคมมีความสำคัญต่อมนุษยชาติ และการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์มากที่สุด เพราะสังคมกับมนุษย์เป็นสิ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้ อิทธิพลของสังคมจะมีบทบาทต่อพฤติกรรม และการดำรงชีวิตของสมาชิกในสังคม จนอาจคาดการณ์ได้ว่าบุคคลจะเป็นเช่นไร ดังนั้น การศึกษาเรื่องภูมิหลังทางสังคมจึงเป็นเรื่องที่นำให้ความสนใจอย่างยิ่ง

คำว่า "สังคม" ในภาษาไทยขอมืมคำมาจากภาษาสันสกฤต มีความหมายว่า "ประสพหรือสมาคมกัน" และคำไทยใช้แปรเทียบกับคำว่า Society ของภาษาอังกฤษ ซึ่งภาษาอังกฤษขอมืมคำมาจากภาษาลาติน คือ Societas ซึ่งหมายถึง "กลุ่มคนที่ร่วมคบหาสมาคมกัน" ดังนั้นจึงมีผู้ให้ความหมายของสังคมไว้หลายท่าน เช่น

เสฐียรโกเศศ (2515) สังคม หมายถึง มนุษย์ที่อยู่รวมกันเป็นหมู่คณะ มีทั้งชายและหญิง ตั้งภูมิลำเนาเป็นหลักแหล่ง ณ ที่ใดที่หนึ่งเป็นประจำ เป็นเวลานาน ตามสมควรพอจะเรียนรู้และปรับปรุงตนเองแต่ละคนได้ และประกอบการทำงานเข้ากันได้ มีความสนใจร่วมกันในสิ่งอันเป็นมูลฐานแห่งชีวิต มีการคงชีพความปลอดภัยของร่างกาย

ประสาธน์ หลักศิลา (2511) สังคม คือการที่มนุษย์พวกหนึ่งๆที่มีอะไรส่วนใหญ่อันเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกัน เช่น ทศนคติ คุณธรรม ธรรมเนียมประเพณี ได้มาอยู่ร่วมกันด้วยความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน มีความสัมพันธ์และมาอยู่ในเขตเดียวกันอย่างถาวร

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (พุทธศักราช 2525) สังคม คือคนจำนวนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกัน ตามระเบียบกฎเกณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน

โฮลท์ (Hoult, 1972) อธิบายว่า สังคม น่าจะหมายถึง

1. กลุ่มคนที่อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มก้อน (รวมทั้งกลุ่มย่อยด้วย) และมีความสัมพันธ์ต่อกันทางสังคม
2. เป็นกลุ่มที่มีความเป็นอิสระและสามารถดำรงอยู่อย่างถาวร และประกอบด้วยลักษณะพิเศษบางประการดังนี้

มีดินแดน

ประกอบด้วยคนทุกเพศทุกวัย

มีวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมที่มีลักษณะเป็นของตนเองโดยเฉพาะ

ถ้าจะกล่าวโดยสรุป สังคม คือ กลุ่มคนที่รวมกันเป็นหมู่คณะ ณ ที่ใดที่หนึ่งอย่างเป็นทางการเป็นหลักแหล่ง มีสมาชิกทั้งชายและหญิง มีความสัมพันธ์ทางสังคมต่อกัน มีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน มีหลักปฏิบัติ หรือขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมอย่างเดียวกัน และมีผลประโยชน์บางประการร่วมกัน

จากความหมายของสังคมทั้งหมด ถ้ากล่าวโดยสรุป สังคม ก็คือ การที่คนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมีความสัมพันธ์ในทางร่วมมือ หรือพึ่งพาอาศัยกัน ความสัมพันธ์ที่มีต่อกันไปจนเป็นความผูกพัน และผู้ที่สัมพันธ์กันเกิดความรู้สึกว่าเป็นสมาชิกร่วมกันในกลุ่มเดียวกัน แยกออกได้จากกลุ่มอื่นๆ (ปรีชา สุวันทรพันธ์, 2534)

ส่วนคำว่า "ภูมิหลัง" นั้น มานิต มานิตเจริญ (2514) ได้ให้ความหมายดังนี้ ภูมิหลัง (นาม) หมายถึง ประวัติความเป็นอยู่ดั้งเดิม

รุจิเรข จิระเสวี (2529) ได้ให้ความหมายดังนี้ "ภูมิหลัง" หมายถึง สิ่งที่มีอยู่แล้ว และแสดงถึงพื้นเพ ตลอดจนความเป็นมาของบุคคลนั้น

ดังนั้น "ภูมิหลังทางสังคม" จึงหมายถึง ประวัติความเป็นอยู่ดั้งเดิม และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล และส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้น

จากความหมายของ "ภูมิหลังทางสังคม" ดังกล่าว คำว่า "ภูมิหลังทางสังคมของนักเรียน" จึงควรหมายถึง ประวัติความเป็นอยู่ดั้งเดิม และสภาพแวดล้อมทางด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน โดยทั่วไปแล้ว อิทธิพลด้านสังคมที่มีบทบาทต่อพฤติกรรมของนักเรียนนั้น ควรจะเป็นด้าน ครอบครัว เชื้อชาติ ศาสนา เศรษฐกิจ การศึกษา ซึ่งทั้งหมดนี้จะเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนทั้งสิ้น ดังนั้นการศึกษาถึงภูมิหลังทางสังคมของนักเรียนจึงเป็นการศึกษาถึง ประวัติ ครอบครัว สภาพครอบครัว การเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว เศรษฐกิจ การศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

ซึ่งการศึกษาถึงประวัติความเป็นอยู่ดั้งเดิมของบุคคลใดนั้น ต้องมีการศึกษาถึง เชื้อชาติ ศาสนา ลักษณะของการประกอบอาชีพ ระดับการศึกษา สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ฯลฯ ของบุคคลนั้น นั่นก็คือการศึกษาถึงสภาพทางสังคมนั่นเอง (K.Young and R.W. Mack, 1951 อ้างใน จันทนีย์ กาญจนะโรจน์, 2529)

สตีเฟ่น สตรีบรินท์ (2525) ได้แบ่งสถานภาพทางสังคมออกเป็น 2 แบบ คือ

1. สถานภาพที่ได้มาโดยกำเนิด (Ascribed Status) เป็นสิ่งหรือมรดก ที่บุคคลได้มาแต่แรกเกิด โดยไม่คำนึงถึงความสามารถใดๆ หรือสิ่งแวดล้อมใดๆ ทั้งสิ้น เช่น เพศ อายุ เชื้อชาติ เครือญาติ ลักษณะร่างกาย สิ่งเหล่านี้เป็นมรดกสืบทอดเนื่องกันมาแต่แรกเกิด

2. สถานภาพที่ได้มาตอนหลัง (Achieved Status) เป็นสถานภาพที่บุคคลได้มาโดยความรู้ความสามารถ ความสำเร็จในหน้าที่การงาน เป็นการบ่งชี้ถึงความสามารถของบุคคล สามารถกล่าวได้ในประเด็นสำคัญดังนี้

2.1. สถานภาพทางการศึกษา ได้แก่ การศึกษาเล่าเรียนจนจบระดับชั้นต่างๆ เช่น ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อนุปริญญา เป็นต้น

2.2. สถานภาพทางอาชีพ ได้แก่ การเรียน ครู แพทย์ ตำรวจ ทหาร นักธุรกิจ จากระดับธรรมดาจนถึงระดับสูงสุด เช่น เป็นอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เป็นต้น

2.3. สถานภาพทางการเมือง ในสังคมย่อมมีการจัดระเบียบสังคม มีผู้ปกครองและผู้ถูกปกครอง ปริมาณงาน ความรับผิดชอบ สิทธิหน้าที่และอำนาจ เช่น รัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี จะมีสถานภาพแตกต่างกัน หรืออีกนัยหนึ่ง ตำแหน่งหัวหน้าทุกหน่วยงานจะมีสถานภาพสูงกว่าตำแหน่งใต้บังคับบัญชาเพื่อจะได้บริหารและสั่งการได้ตามสถานภาพสังคม จึงได้กำหนดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายไว้

2.4. สถานภาพทางเศรษฐกิจ บุคคลดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม จะมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน บางครอบครัวยากจนมีหนี้สิน มีชีวิตอยู่ด้วยความอดคัด อดทน ยากไร้ อนาคตา จัดว่าเป็นคนจน บางครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีทรัพย์สินสมบัติมาก มีเครื่องอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต จัดว่าเป็นคนรวย เป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี และอภิมหาเศรษฐี เป็นต้น

จากการศึกษาจะพบว่าโดยสรุปแล้ว สถานภาพต่างๆของบิดามารดา ก็คือการบอกตำแหน่งทางสังคมของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ว่าอยู่ในกลุ่มสถานภาพชั้นสังคมลักษณะใด ซึ่งจะอาศัยการพิจารณาปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ คือ อาชีพ การศึกษา ความมั่งคั่ง และรายได้หรือสภาพเศรษฐกิจ ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ประการนี้ ก่อให้เกิดความแตกต่าง ในการดำเนินชีวิต และค่านิยมในการอบรมเลี้ยงดูนักเรียน ให้ประสบผลสำเร็จ เช่น บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครองที่มีสถานภาพทางชั้นสังคมสูง จะตระหนักถึงคุณค่าในการศึกษา เพื่อเกียรติ ชื่อเสียง และพยายามที่จะรักษาสถานภาพระดับเดิมของตนไว้ หรือในกลุ่มที่บิดามารดา หรือ ผู้ปกครองที่มีสถานภาพชั้นสังคมต่ำ บิดามารดา หรือผู้ปกครอง มักไม่มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนสูง ไม่เห็นคุณค่าความสำคัญของการศึกษา ประกอบกับ ต้องมุ่งสนใจในการทำงาน เลี้ยงชีพ เพราะงานที่ทำไม่มั่นคง รายได้ไม่ดี จึงไม่สนใจตัวนักเรียนว่า จะประสบผลสำเร็จ ในการเรียนหรือไม่ หรือยิ่งพอใจที่นักเรียนออกมาช่วยเป็นแรงงานให้ครอบครัว

จะเห็นได้ว่าในการที่นักเรียนจะมีโอกาสก้าวหน้า หรือประสบผลสำเร็จต่าง ๆ นั้น สิ่งที่เป็นปัจจัยและมีอิทธิพลต่อเขา ก็คือ สภาพทางสังคม อันได้แก่ สถานภาพทางสังคม ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองนั่นเอง สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมทางบ้านของนักเรียน ถือว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของ (บุคคล) ซึ่งคำว่า สังคมและสิ่งแวดล้อม (Social and Environment Status) นั้น อาจแปรความออกมาในรูปของความสัมพันธ์ ภายในครอบครัว และสิ่งที่อยู่แวดล้อมบุคคลนั้น ได้แก่ จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด ระดับ การศึกษาของบิดามารดา ถิ่นที่อยู่ รายได้ เศรษฐกิจ และสภาพที่อยู่อาศัย สภาพของสังคม และสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันย่อมทำให้เกิดปัญหาและความสามารถของบุคคลแตกต่างกันด้วย

2. ปัจจัยภูมิหลังทางสังคมที่มีบทบาทต่อการเข้าพัวพันทางการกีฬา

จากงานวิจัยต่างๆที่ผ่านมาพบว่าภูมิหลังทางสังคมหลายประการที่มีอิทธิพลต่อการ เข้าร่วมทางการกีฬาและนันทนาการซึ่ง สมิทและแมคคูลเลย์ (Smith and Macaulay, 1980) ได้กล่าวว่า ภูมิหลังทางสังคมหลายประการที่มีลักษณะพิเศษและมีอิทธิพลต่อบทบาท บุคลิกภาพของบุคคลและได้นำมาพิจารณา อธิบายประกอบในการเข้าพัวพันทางการกีฬาและ นันทนาการซึ่งภูมิหลังเหล่านี้จะประกอบไปด้วย

1. ลำดับที่ในการเกิด
2. เพศ
3. อายุ
4. เชื้อชาติ
5. ศาสนา
6. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ
7. การจัดสรรเวลา
8. สถานภาพการสมรส
9. ขนาดของครอบครัว
10. บทบาทของครอบครัวและวิถีชีวิต
11. สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์
12. สัญชาติ

ภายใต้การนำเสนอ ของ สมิทและแมคคูลีย์ (Smith and Macaulay, 1980) ในเรื่องของปัจจัยบทบาท และตำแหน่งทางสังคม จะมีการศึกษาที่มุ่งเน้นไป ในเรื่องของคน หรือตัวแปรภูมิหลังทางสังคม ที่เป็นตัวแปรหลักทางสังคมชีวภาพ เช่น อายุ เพศ หรือเชื้อชาติ เป็นอันดับแรก หลังจากนั้น จึงจะเป็นการศึกษา ตัวแปรทางสังคม ที่ไม่ใช่ตัวแปร ทางสังคมชีวภาพ เช่นจริยธรรม ศาสนา ชนชั้นทางสังคมและการจูงใจที่จะมีการ เปลี่ยนบทบาท ทางสังคมเช่นเดียวกับการศึกษา รายได้ อาชีพ สถานภาพการสมรส จำนวน และอายุของบุตร

1. ลำดับที่ในการเกิด

ลำดับที่ในการเกิด เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละคน ซึ่งเป็นตัวแปรทางด้าน สังคมชีวภาพและเป็นตัวแปรที่นำมาศึกษาเมื่อ 2-3 ปีที่ผ่านมาแต่ยังไม่เป็นรูปแบบที่มาตรฐาน สำหรับนักสังคมวิทยา ในทางจิตวิทยามักจะใช้ลำดับที่ในการเกิดเป็นหลักในการศึกษา โดย เฉพาะ คนที่เกิดเป็นอันดับแรก หรือคนที่เกิดลำดับกลาง หรือคนกลาง เพื่อหาความสัมพันธ์ ระหว่างลำดับที่ในการเกิด กับบุคลิกภาพของคน หรือทัศนคติ มากกว่าเรื่องของพฤติกรรม (Forer, 1969; Stotland, Sherman and Shaver, 1971 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980)

อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัย ในทศวรรษที่ผ่านมาพบว่า ลูกคนแรก จะมีความ แตกต่างกับลูกคนสุดท้าย ในเรื่องของ การเข้าร่วมหรือการพัวพันทางการกีฬา หรือลักษณะ การเล่นกีฬาปะทะ หรือโอกาสที่จะเสี่ยงอันตราย ต่อการบาดเจ็บทางกาย หรืออาจกล่าว ได้อีกนัยหนึ่งว่า ลูกคนโต จะไม่ค่อยกล้าที่จะเล่นกีฬา ที่ค่อนข้างจะเป็นอันตราย เท่ากับ ลูกคนสุดท้าย ซึ่งผลของการวิจัยนี้จะเห็นพ้องกับงานวิจัยก่อนๆที่ ผ่านมาว่า ลูกคนแรก จะมีลักษณะของการต่อต้านหรือการเสี่ยงอันตรายน้อยกว่า กูลด์ และแลนเดอร์ (Gould and Landers, 1972 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980) พบว่า ลูกคนแรก จะเข้าร่วมในกิจกรรม ที่ไม่ค่อยมีอันตราย และการเข้าในกิจกรรมต่างๆ ก็จะน้อยกว่าด้วย แต่ก็มีงานวิจัยที่ขัดแย้งกับงานวิจัยนี้ คือ แวนเดอร์ เวลเดน (Vander Velden, 1971 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980) ที่พบว่า ลำดับที่ในการเกิดไม่มีความสัมพันธ์ กับการเข้าร่วมในกิจกรรมที่เสี่ยงหรือไม่เสี่ยงอันตราย และ แพคซี (Pacey, 1982 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980) พบว่า เด็กที่เป็นลูกคนแรกจะมีความสัมพันธ์

ทางบวกกับการเข้าร่วม ในกิจกรรมกีฬา

อย่างไรก็ตาม จากการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ลำดับที่ในการเกิดของ แลนเดอร์ (1979) พบว่า ข้อค้นพบทั่วไปประการหนึ่งก็คือ โดยทั่วไป ลูกคนแรก จะเป็น ผู้ที่ ประสบความสำเร็จมากเท่าใดนั้น จะขึ้นอยู่กับ การเข้าร่วมกิจกรรมนั้นไม่เป็นอันตราส ซึ่ง ข้อค้นพบนี้อธิบายได้ว่า ลูกคนแรกนั้นเป็นประสบการณ์ใหม่ของคนรอบครัว และมักจะ ได้รับการดูแล และความคาดหวังจากแม่สูงกว่าลูกคนอื่นๆ

2. เพศ

มีงานวิจัยมากมาย ที่วิจัยเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับการเข้าร่วม ในกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ และข้อค้นพบส่วนใหญ่พบว่า เพศชาย จะมีการเข้าร่วม ใน กิจกรรมกีฬาและนันทนาการมากกว่าเพศหญิง (Wippler, 1968 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980) เมื่อย้อนกลับไปศึกษางานวิจัยในประเทศต่างๆที่กำขึ้นในสอง ทศวรรษที่ผ่านมาผลของการวิจัยก็จะเป็นเช่นเดิมว่า

1. การเข้าร่วมในกิจกรรมของเพศชายจะมากกว่าเพศหญิง ทั้งในเรื่องของ เวลาที่ใช้ การให้การสนับสนุน ตลอดจนอัตราการเข้าร่วมกิจกรรม จะมากกว่าในทุกๆ กิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นกีฬาหรือกิจกรรมนันทนาการ

2. เพศหญิง จะเข้าร่วมในกิจกรรมเหล่านี้ มากกว่าเพศชาย คือ กิจกรรมที่มีอันตราสน้อย กิจกรรมที่มีการใช้กล้ามเนื้อน้อย และกิจกรรมกีฬาที่มีการแข่งขันน้อย

อย่างไรก็ตาม ตัวแปรทางเพศ กับการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และนันทนาการนั้น น่าจะมีปัจจัยที่สัมพันธ์ด้วยก็คือ เรื่องของเชื้อชาติ ศาสนา และระดับของชนชั้น และข้อสรุป ที่สำคัญก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬา และนันทนาการนั้นอาจ จะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

3. อายุ

เป็นที่ทราบกันดีว่าอายุ มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และ นันทนาการ จากการศึกษาโดยทั่วไป ทั้งในสหรัฐอเมริกา และที่อื่นๆ สามารถสรุปจากงาน วิจัยว่า การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการนั้น จะลดลงตามอายุ ในกิจกรรมกีฬาที่ ใช้ความแข็งแรง ความอดทนของร่างกาย ซึ่งมีงานวิจัยบางเรื่องแสดงให้เห็นว่าการเข้า ร่วมในกิจกรรมกีฬา ของคน จะลดลงตั้งแต่อายุย่างเข้า 25 ปี และมีงานวิจัยบางเรื่อง

ก็พบว่าลดลงเมื่ออายุ 20 กว่า หรือ อายุ 30 ตอนต้นๆ ในงานวิจัยบางเรื่องพบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และนันทนาการที่ใช้ความแข็งแรงน้อย จะเพิ่มขึ้นหลังจากเกษียณอายุ

4. เชื้อชาติ

บราวน์ (Brown, 1976 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980) พบว่า นักสังคมวิทยาผิวดำ 2-3 คนได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เชื้อชาติ กับการเข้าร่วมทางการกีฬา และได้โต้แย้งว่าชนผิวดำและชนผิวขาว ไม่ได้มีความเสมอภาคกันในเรื่องของสถานภาพทางการกีฬา นอกจากนี้ บราวน์ ยังได้ให้ข้อคิดเห็นว่า ลักษณะการวิจัยจะมีผลกระทบต่อบทบาทและวัฒนธรรม ชนกลุ่มน้อย ในลักษณะการเล่นกีฬาตามอย่าง

ลอยด์ (Loy, 1976 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980) ได้กล่าวถึงงานวิจัยว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับการเข้าร่วมในกีฬา และนันทนาการ จะมีความสำคัญขึ้นไปอีกเมื่อเวลาเปลี่ยนไป

ในการศึกษาของ แมคเฟอร์สัน (McPherson, 1976) พบว่า คนผิวดำจะมีลักษณะการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬามากในสหรัฐอเมริกา และมักจะเข้าร่วมกับกลุ่มของคนผิวดำด้วยกัน และได้มีการศึกษาเรื่องนี้ถึงตัวแปรต้น คือ องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจากการศึกษาของ มาร์ตินดัล (Martindale, 1971 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980) พบว่ามีความแตกต่างระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ โดยการควบคุม ของสภาพ ทางเศรษฐกิจ และสังคม ลาสเชน (Luschen, 1967 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980) ได้ให้ความเห็นว่า คนผิวดำมักจะเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา เพื่อที่จะได้เลื่อนชั้นทางสังคม และเขาได้ให้ความคิดเห็นว่า คนผิวดำ ได้พยายามที่จะใช้วิธีการนี้ในการ เลื่อนชั้นทางสังคม

อย่างไรก็ตาม ในทางการกีฬาก็ยังคงต้องมีการวิจัยในเรื่องของ เชื้อชาติที่มีต่อการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาและนันทนาการอีก

5. ศาสนา

ในการศึกษาบทบาทของศาสนาในทางการกีฬานั้น ได้ให้ความสนใจน้อยกว่า เรื่องของเชื้อชาติแม้จะมีเหตุผลทางทฤษฎีที่เล็กน้อยมาสนับสนุนว่า ทำไมบทบาทของศาสนาจึงมีความสำคัญต่อการกีฬา นักการศึกษาได้กล่าวถึงประวัติของศาสนา ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ (Brasch, 1970; Sage, 1980 อ้างถึงใน Smith and

Macaulay, 1980) ตั้งแต่ยุคกลางเป็นต้นมา กิจกรรมยามว่างจะอยู่ภายใต้การควบคุมของ ศาสนา และการแข่งขันกีฬาซึ่งจัดขึ้นก็เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์กับศาสนาและวันหยุดในระหว่าง ยุคกลางนั้น กิจกรรมกีฬาจะเป็นลักษณะที่มีการส่งเสริมจากศาสนา ทำให้ศาสนามีอิทธิพลสูง ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในยามว่าง จากการศึกษาโดยทั่วไป จะให้ความสำคัญของศาสนาน้อย ในเรื่องของการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

6. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ อาชีพ จะมีผลมากต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา แต่จะมี ผลน้อยต่อกิจกรรมนันทนาการ มิงงานวิจัยของเฮอริมันตะวันออกพบว่า หญิงที่ไม่มีอาชีพ จะ เข้าร่วมในกิจกรรมน้อยกว่าหญิงที่มีอาชีพ แต่มีงานวิจัยบางเรื่อง พบว่า ไม่มีความแตกต่าง ระหว่างบุคคลที่มีอาชีพหรือไม่มีอาชีพต่อการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

อย่างไรก็ตามมีเหตุผลที่ชัดเจนว่า "คนที่มีปัจจัยทางเศรษฐกิจและอาชีพที่มั่นคง จะเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการมากกว่ากลุ่มที่ด้อยทางเศรษฐกิจ"

7. การจัดสรรเวลา

จากการศึกษาของหลายๆคนที่ผ่านมาได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า คนที่ว่างงานนั้น จะมีเวลาว่างมาก (Chapin, 1974; Stockman, 1974; Wippler, 1968 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980) แต่จากงานวิจัยพบว่าเวลาว่างงานนั้น ไม่ได้นำมาใช้ในกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมนันทนาการเสมอไปงานวิจัยของ โรบินสัน (Robinson, 1977 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980) พบว่า มีเพียง 2.5 % ของเวลาว่างทั้งหมดเท่านั้น ที่ใช้ในการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬา และนันทนาการ จากงานวิจัยนี้พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่าง เวลาว่างกับการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และนันทนาการ น้อยมาก และยังมีปัจจัยอื่นที่เด่นชัด ที่มีผลต่อการใช้เวลา ในกิจกรรมกีฬา และนันทนาการ เช่น ระดับการศึกษา อายุ เชื้อชาติ ศาสนา เศรษฐกิจ การมีบุตร ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ จะมีผลต่อการใช้เวลาว่างทั้งหมด ทั้งชายและหญิง

8. สถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส จะมีบทบาทสำคัญที่เกี่ยวข้องกับ การเข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากเหตุผลทางด้านวิถีชีวิต จากการศึกษาของ สแตนลีย์ และป๊อปแฮม (Standlee and Popham, 1958 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980) แสดงให้เห็นว่า

สถานภาพการสมรส มีผลต่อ การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา กล่าวคือหญิงที่แต่งงานแล้วจะเข้าร่วม ในกิจกรรมกีฬาน้อยลงแต่อย่างไรก็ตามสถานภาพการสมรสนี้ จะมีปัจจัยของเศรษฐกิจ อาชีพ เข้ามามีบทบาทร่วมด้วยเช่น ในหญิงที่โสด และมีอาชีพ จะเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬามากกว่าหญิง ที่ไม่มีอาชีพ และมีงานวิจัยหลายเรื่องที่แสดงให้เห็นว่า บุคคลที่แต่งงานแล้ว มักจะเข้าร่วมใน กิจกรรมกีฬา และนันทนาการน้อยกว่าคนที่โสด

9. ขนาดของครอบครัว

จากงานวิจัยของนิสเบ็ตท์ (Nisbett, 1968 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980) พบว่า นักศึกษาจากหลายครอบครัวใหญ่จากหลายวิทยาลัย จะเล่นกีฬา ที่เสี่ยงอันตรายในขณะที่ วิปเลอร์ (Wippler, 1968 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980) พบว่า ขนาดของครอบครัว ไม่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา หรือนันทนาการ เมื่อควบคุมตัวแปรประชากรและตัวแปรทัศนคติ สรุปจากงานวิจัยพบว่า ขนาดของครอบครัว ไม่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

10. บทบาทของครอบครัวและวิถีชีวิต

บทบาทของครอบครัวและวิถีชีวิตเป็นตัวแปรกว้างๆ ที่มีการพยายามรวบรวม และหาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรพฤติกรรม และตัวอื่นๆเช่น อายุ เพศ อาชีพ สถานภาพ การสมรส จำนวนและอายุบุตร ระยะเวลาการแต่งงาน และอื่นๆ จากงานวิจัยพบว่า หญิง ที่แต่งงานแล้ว จะเข้าร่วมกิจกรรมน้อยมาก การศึกษาของ วิลมอทท์ (Willmott, 1971) ในการศึกษาชายที่แต่งงานแล้วพบว่า 60 % จะมีกิจกรรมนันทนาการกับครอบครัว กับภรรยา หรือบุตร

11. สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์

ในเรื่องภูมิศาสตร์จะโยงไปถึงการคาดหมายพฤติกรรมในส่วนของสภาพที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง ชุมชน เมือง รัฐ หรือส่วนที่เป็นหน่วยของสังคม ได้มีการศึกษาวิจัย ในส่วนนี้ค่อนข้างน้อย ที่จะตัดสินถึงผลของสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ และความเป็นไปได้ที่ สภาพภูมิศาสตร์จะมีบทบาทต่อการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

12. สัญชาติ

สัญชาติ เป็นตัวแปรสถานภาพ ซึ่งจะถูกละเลยในการวิจัยภาคสนามของกีฬา และนันทนาการ ในการศึกษาผลโดยตรงของเรื่องสัญชาติ มีจุดหนึ่งที่ชี้ว่าตัวแปรวัฒนธรรมมีผลต่อระดับของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและ นันทนาการ และมีข้อมูลอื่นที่แสดงให้เห็นถึง การศึกษาเปรียบเทียบ ในบุคคลที่มีความแตกต่างของสัญชาติ นั่นคือการควบคุมสภาพทาง สังคมอื่นๆ และบทบาทของตัวแปร ซึ่งเป็นผลของสภาพสัญชาติในกิจกรรมกีฬา

3. ลักษณะของโรงเรียนกีฬา

เป็นโรงเรียนกีฬาแห่งแรกของประเทศไทย ที่ขึ้นอยู่กับกรมพลศึกษา กระทรวง ศึกษาธิการ มีสถานที่ตั้งอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ทำการเปิดสอนครั้งแรก ในปีการศึกษา 2534 โดยครั้งแรกเปิดรับนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 รวมทุก ชั้นเรียนจำนวน 80 คน เป็นโรงเรียนที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนได้มีศักยภาพทางด้านกีฬา ของแต่ละคนอย่างเต็มที่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

เป้าหมายที่สำคัญของโรงเรียนกีฬาคือ ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนหันมาสนใจ ทางการกีฬา พร้อมทั้งพัฒนาความสามารถ และความถนัดของเด็ก ตามหลักวิชาการอย่าง ต่อเนื่องและจริงจัง อันจะส่งผลให้ประเทศชาติ มีนักกีฬาที่มีขีดความสามารถ ทางกีฬาสูง สามารถสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิให้แก่ประเทศชาติ ซึ่งเป็นการพัฒนากีฬาของชาติ

ในปัจจุบันเปิดรับสมัครนักเรียนเพิ่มขึ้นถึงระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีนักเรียนตั้ง แต่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2536 ทั้งหมด จำนวน 195 คน โดยส่วนรวม ลักษณะของโรงเรียนกีฬาเป็นโรงเรียนประจำ (กิน-นอน)

นักเรียนทุกคนได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลด้านค่าใช้จ่าย ค่าอาหาร เสื้อผ้า ที่พัก และ อุปกรณ์การเรียน การจัดการเรียนการสอนและดำเนินการของโรงเรียนกีฬาแต่ละด้าน ดังนี้

1. การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน

มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเหมือนกับ โรงเรียนทั่วไปทุกประการ แต่มุ่งเน้นการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆมาใช้ในการ เรียนการสอน มีการจัดครู-อาจารย์ที่มีความรู้ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญใน การสอนในแต่ละระดับชั้นแต่ละรายวิชา นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อ

พัฒนาบุคลิกภาพ จิตใจ คุณธรรม วัฒนธรรม และการอาชีพให้กับนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นพลเมืองดี มีคุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์ของสังคม และมีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการควบคู่กันไป

2. การฝึกสอนกีฬา

การฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถภาพทางกายและความสามารถทางกีฬาให้ถึงขีดสูงสุด ตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยระดมบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเฉพาะชนิดกีฬามารับผิดชอบในการสอนประจำและเป็นอาจารย์พิเศษ โดยฝึกสอนให้กับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในแต่ละชนิดกีฬา เป็นประจำทุกวัน วันละ 3 ชั่วโมง

3. การจัดอาหารและโภชนาการ

การจัดอาหารและโภชนาการ ในโรงเรียนกีฬามุ่งเน้นการจัดอาหารให้ถูกต้องตามหลักโภชนาการ เพื่อพัฒนาขนาด รูปร่าง สมรรถภาพทางกาย และความสามารถทางกีฬา โดยมีนักโภชนาการจัดอาหารให้นักเรียนรับประทานครบทุกหมู่ สอดคล้องและเหมาะสมกับเพศ วัย ชนิดกีฬา และระยะต่างๆของการฝึกซ้อม ซึ่งในแต่ละวันจะจัดอาหารหลัก วันละ 3 มื้อ และอาหารเสริม 3 มื้อ

4. การจัดหอพัก

โรงเรียนกีฬาเป็นโรงเรียนประจำ (กิน-นอน) นักเรียนจะต้องพักในหอพักของโรงเรียนทุกคน ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการเรียนการสอน การฝึกกีฬา และการสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และบุคลิกภาพ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ การจัดหอพักมุ่งเน้นการจัดให้ถูกสุขลักษณะ มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย สว่างาม ปลอดภัย และอบอุ่น จัดระบบการอยู่ร่วมกันอย่างพี่น้อง

5. การสร้างเสริมและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและบุคลิกภาพ

การจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬา ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของนักเรียนไปพร้อมๆกัน นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนเป็นพลเมืองดีของชาติ มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ความศรัทธา ในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเป็นนักกีฬาที่มีวินัย และ

มีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบอย่างที่ดี

6. กิจวัตรประจำวันของนักเรียน

การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนกีฬา จัดในระหว่างวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ สำหรับวันเสาร์-วันอาทิตย์ และกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมร่วมหลักสูตร จัดกิจกรรมชมรมตามกลุ่มสนใจ และกิจกรรมอิสระของนักเรียน โรงเรียนกีฬากำหนดให้นักเรียนกลับบ้านได้เดือนละ 1 ครั้ง

การรับสมัครและการสอบคัดเลือก

การรับสมัคร

- จะรับสมัครนักเรียนเข้าเรียนทั้งระดับประถมศึกษาและมีธยมศึกษา
- สมัครที่หน่วยงานของกรมพลศึกษาทุกจังหวัด
- ไม่เสียค่าใช้จ่ายในการสมัคร

สถานที่รับสมัคร

- โรงเรียนกีฬา
- วิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่ง
- ศึกษาธิการกรมพลศึกษาประจำจังหวัดทุกจังหวัด
- ศูนย์ฝึกกีฬากรมพลศึกษาจังหวัดขอนแก่น เชียงใหม่ ลำปาง และพังงา
- กองกีฬา กรมพลศึกษา

การสอบคัดเลือก

แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน

1. การสอบภาคปฏิบัติ

- การทดสอบสมรรถภาพทางกาย
- การทดสอบสมรรถภาพการเรียนรู้ทักษะกลไก
- การทดสอบความสามารถทางกีฬา

2. การทดสอบภาคทฤษฎี การตรวจสุขภาพและการทดสอบความสามารถพิเศษ

ทางการกีฬา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

แอสเวิร์ธ (Ashworth, 1963) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ปัจจัยพื้นฐานสภาพแวดล้อมทางบ้านว่าแตกต่างกันหรือไม่ ในเรื่องสภาพแวดล้อมทางฐานะทางเศรษฐกิจสังคมและการศึกษาของพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ใกล้ชิดและแรงกระตุ้นจากผู้ปกครอง เช่น ความรับผิดชอบของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน ปัญหาสุขภาพ โอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือและทัศนศึกษา ฯลฯ โดยศึกษาจากกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง ระดับ 5 และ 6 จำนวน 178 คน ที่แบ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลตามที่คาดการณ์ไว้ (I.Q 150) และกลุ่มนักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ สำหรับนักเรียน ใช้แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผล และวุฒิภาวะ และใช้แบบสอบถามผู้ปกครอง ครูนักเรียน พยาบาล ผลจากการศึกษา พบว่าสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และสังคมของพ่อแม่ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พ่อแม่ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่คาดการณ์ไว้ จะเอาใจใส่และมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับนักเรียน มากกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองนักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ และประการสุดท้าย แรงกระตุ้นจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน

เคเมทซ์ บี คลัค (Kemesth B.Clack, 1967) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษา อาชีพบิดามารดา รายได้บิดามารดา กับภาวะการศึกษาของบุตรหลานของชาวอเมริกันนิโกร จำนวน 1,519 คน ซึ่งเคยศึกษาอยู่ในวิทยาลัยหลายแห่งจากการศึกษาพบว่า

1. ระดับอาชีพของบิดามารดามีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเรียนของบุตร
2. ระดับการศึกษาของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ หรือล้มเหลว

ในการศึกษาของบุตร ถ้าบิดามารดาหรือคนใดคนหนึ่งเคยเรียนจบมหาวิทยาลัยแล้ว จะมีแนวโน้มว่าบุตรหลานจะได้เรียนจบชั้นปริญญา แต่ถ้าบิดามารดา ไม่เคยเรียนจบชั้น มหาวิทยาลัย จะมีแนวโน้มว่าบุตรหลานจะไม่จบระดับมหาวิทยาลัยด้วย

3. ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับรายได้ของบิดามารดา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับวิทยาลัยของบุตรหลานจากกลุ่มประชากรที่ศึกษา

ไมเนอร์ (Miner, 1968) ได้ศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับภูมิหลังทางสังคมวิทยา ซึ่งมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Sociological Backgrounds Variables Affecting School Achievement) ข้อมูลต่างๆรวบรวมจากทะเบียนประวัติ (School file) ของนักเรียนที่จบการศึกษา 663 คน ในปี 1965 จากโรงเรียน 3 โรงเรียนในแถบเมืองมิดเวสต์เทิร์น (Midwestern) ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ระดับชั้นในสังคม โครงสร้างของครอบครัว ลำดับที่ในการเกิด ขนาดของครอบครัว และศาสนา พบว่าตัวแปรเหล่านี้ ล้วนเป็นองค์ประกอบที่เป็นเครื่องที่บอกความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เวิร์thingตัน (Worthington, 1968) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีต่อความสำเร็จในด้านวิชาการ ของนักศึกษาปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยอุทา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักศึกษาชาย 1,270 คน นักศึกษาหญิง 990 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบเอ.ซี.ที. (American College Testing) ในวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์และธรรมชาติวิทยา โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง และ 3 ทาง ซึ่งมององค์ประกอบที่นำเข้าศึกษามี 11 ตัวแปร ได้แก่ เพศ รายได้ของครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว คะแนนเฉลี่ยจากวิชาทั้ง 4 วิชาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สัมฤทธิ์ผลที่ไม่ใช่วิชาการ (Non-academic Achievements) ที่ตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาตามสภาพภูมิศาสตร์ คะแนนจากแบบสอบถาม 60 ซี.ที. ความสำคัญในการตั้งเป้าหมายทางการเรียนทางวิชาชีพและสังคม การเลือกอาชีพในอนาคตและเกรดเฉลี่ยในเทอมแรก ของมหาวิทยาลัย เป็นตัวแปรตาม จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่บิดามารดามีรายได้สูง และปานกลาง จะได้รับผลสำเร็จทางวิชาการสูงกว่าผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำกว่า เพราะฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม จะเป็นตัวแปรที่สำคัญ ที่จะกำหนดทัศนคติ แรงจูงใจ และค่านิยมด้วย

เบลมอนท์ และมอโรลลา (Belmont and Morolla, 1973) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ลำดับการเกิดและขนาดครอบครัวต่อสติปัญญา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 19 ปี ชาวเนเธอร์แลนด์ จำนวน 400,000 คน โดยใช้แบบทดสอบแมทริกิก้าวหน้าของราเวน (The Raven Progressive Matrice) ผลการวิจัยพบว่า

1. ลูกคนโต ได้คะแนนสติปัญญาจากแบบทดสอบสูงกว่า ลูกคนกลาง และลูกคนสุดท้อง
2. ครอบครัวที่มีลูก 1 คน ได้คะแนนทดสอบสติปัญญาสูงที่สุด ครอบครัวที่มีลูก 9 คน ได้คะแนนน้อยที่สุด
3. เด็กที่มาจากครอบครัวใหญ่ ได้คะแนนสติปัญญาน้อยกว่าครอบครัวขนาดเล็ก

โรเบิร์ต เจ.ไรท์ และ แอนดริว จี.บี.น (Robert J.Wright and Andrew G. Bean, 1974) ได้ศึกษาอิทธิพลฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในการทำนายผลสำเร็จในการเรียนในวิทยาลัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนิสิตปีที่ 1 จำนวน 1,631 คน ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ เพศ รายได้ของครอบครัว อาชีพของบิดามารดา และการศึกษาของบิดามารดา โดยใช้แบบสอบถามความถนัดทางการเรียนด้านภาษา (Verbal) และคณิตศาสตร์ ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า รายได้ของครอบครัว เป็นตัวทำนายคะแนนเฉลี่ยสะสมได้ดีที่สุดในกลุ่มตัวแปรที่เป็นสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมด้วยกัน และตัวแปรอื่นๆ เป็นตัวทำนายผลรองลงมา

โชปรา (Chopra, 1976) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของบิดามารดา กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างสุ่มจากนักเรียนมัธยมศึกษา อายุระหว่าง 14-17 ปี จำนวน 1,359 คน ในเมือง 22 โรงเรียน และชนบท 22 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบทางด้านวิชาการซึ่งเป็นแบบทดสอบมาตรฐานของโรงเรียน และแบบสอบถามทางด้านสังคมและครอบครัว จากแบบสอบถามนี้ ได้แบ่งอาชีพบิดามารดา เป็น 7 อาชีพ คือ อาชีพทางด้าน วิชาการ อาชีพนักบริหาร

อาชีพเสริมชนิดอื่น อาชีพนักเดินตลาดและธุรกิจย่อย อาชีพช่างฝีมือ อาชีพเกษตรกรรมและอาชีพกรรมกร จากการศึกษาพบว่า อาชีพของบิดามารดา ซึ่งเป็นเครื่องมือยกระดับทางสังคม ของครอบครัวมีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของบุตร

พอล (Paul, 1977 อ้างถึงใน ชำนาญ บัวทวน, 2535) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจเบื้องหลังทางสังคมของนักกีฬา ซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกาในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาว ครั้งที่ 12 ปี ค.ศ.1976" โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักกีฬาที่เข้าร่วมในการแข่งขันครั้งนั้นจำนวน 22 คน ทั้งชายและหญิง ผลปรากฏว่า นักกีฬาส່ว่นมากมาจากครอบครัวชั้นกลาง และชั้นสูง ซึ่งได้รับการสนับสนุนด้านกำลังทรัพย์ และกำลังใจจากผู้ปกครอง นอกจากนี้ ผลจากการวิจัย ยังชี้ให้เห็นถึง สถานะทางสังคมของนักกีฬาว่า นักกีฬาจะก้าวหน้า หรือประสบความสำเร็จในทางกีฬา จะต้องมีฐานะทางการเงิน และทางสังคมเป็นส่วนประกอบ นอกเหนือไปจากส่วนประกอบอื่นๆ เช่น คุณภาพของผู้ฝึกสอน ประสบการณ์การแข่งขัน สถิติปัญหาในเชิงกีฬา เป็นต้น นอกจากนี้ การสนับสนุนของญาติ เพื่อนฝูง จะเป็นเครื่องช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของนักกีฬา ทำให้นักกีฬามีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จมากขึ้น

งานวิจัยในประเทศ

เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง (2522) ได้ทำการศึกษาถึงอิทธิพลจากสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก พบว่า

1. ระดับการศึกษาของพ่อแม่ สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก
2. ระดับรายได้ของพ่อแม่ สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาของพ่อแม่ สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนของลูก

ปาริชาติ จันทรเพ็ญ (2522) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ลำดับการเกิดและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของวัยรุ่น" เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ความแตกต่างของระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่าง ลูกคนโตและลูกคนอื่นๆ และเปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิงที่อยู่ในลำดับการเกิดเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 300 คน เป็นชาย 150 คน เป็นหญิง 150 คน จากนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 15-17 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-5 ปีการศึกษา 2521 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. ลูกคนโต มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สูงกว่าลูกคนอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเพศชายและเพศหญิง ซึ่งอยู่ในลำดับการเกิดเดียวกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี้ (2523) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีสมาชิกในครอบครัว 1-5 คน ทำคะแนนวิชาภาษาไทยได้ดีกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป

จินตนา อินทรไทย (2525) ได้ศึกษา ความแตกต่างของ ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 โรงเรียน จำนวน 300 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว คือ ระดับสูง 100 คน ระดับปานกลาง 100 คน และระดับต่ำ จำนวน 100 คน โดยการสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนอย่างจงใจ (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกัน จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลาง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสุด รองลงมาได้แก่ นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับสูง และนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่สุด

ปาวรีย์ วัชชวิศุ (2527) ได้ทำการศึกษาถึง องค์ประกอบด้านลักษณะของนักเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้าน และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน ที่มีผลต่อ สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์โดยทางอ้อม

ชุลีพร ศรีเทวินทร์ (2528) ได้ศึกษาภูมิหลังของ นักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิหลังของนักเรียนนายสิบ กับคะแนนการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา ปี 2528 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2528 จำนวน 260 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ภูมิหลังของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษา ปีการศึกษา 2528 ได้แก่ ภูมิหลังด้านอายุ ภูมิหลังด้านระดับการศึกษาสูงสุด ภูมิหลังด้านประเภทของสถานศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสูงสุด ภูมิหลังด้านประเภทของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้น ม.ศ.5 หรือ ม.6 ภูมิหลังด้านการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ภูมิหลังด้านเหตุผลที่สำคัญที่สมัครเรียน และภูมิหลังด้านความคิดที่จะสอบเข้า

นพมาศ พัวพิสิฐ (2528) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของนักเรียนและครู สมรรถภาพทางการสอน สภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 6 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 400 คน เป็นครู 27 คน พบว่า ตัวแปรทำนายที่สำคัญมี 3 ตัว คือ สภาพแวดล้อมในห้องเรียน อาชีพของมารดาและเพศของนักเรียน

สัมพันธ์ เจียมศักดิ์ศรี (2529) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิหลังทางครอบครัว กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชา สังคมศึกษา ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 180 คน และ ผู้ปกครองนักเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า ภูมิหลังทางครอบครัว มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชา สังคมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ตัวแปรที่สำคัญได้แก่ การศึกษา อาชีพ และความสัมพันธ์กับนักเรียนของผู้ปกครอง

จันทน์ยี่ กาญจนะโรจน์ (2529) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิหลังทางครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ใช้กับนักเรียนและใช้แบบสัมภาษณ์ภูมิหลังทางครอบครัวกับบิดามารดา ผลการวิจัยพบว่า

1. ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียนส่วนใหญ่ นักเรียนจะอยู่ในความปกครองของบิดาและมารดา เป็นบุตรคนโตของครอบครัว และมีพี่น้องทั้งหมด 3-4 คน บิดาและมารดา อยู่ด้วยกัน ทั้งบิดาและมารดามีเชื้อชาติไทยและนับถือศาสนาพุทธ บิดาและมารดา หรือ ผู้ปกครองและภรรยา มีการศึกษาในระดับ ประถมศึกษา บิดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจส่วนมารดาหรือภรรยาผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ครอบครัวมีรายได้ เฉลี่ยในช่วง 3,001-5,000 บาทต่อเดือน นักเรียนอาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง และบ้านของนักเรียน อยู่ห่าง จากโรงเรียนมากกว่า 2 กิโลเมตร

2. ภูมิหลังทางครอบครัว ที่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 คือภูมิหลังทางด้าน อาชีพของมารดาหรือภรรยาผู้ปกครอง ที่อยู่อาศัยของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง สำหรับภูมิหลังทางครอบครัวที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 คือภูมิหลังทางด้าน ลำดับที่เกิดของนักเรียน เชื้อชาติของบิดามารดา ระดับการศึกษาของมารดา หรือภรรยาผู้ปกครอง ระยะห่างจากบ้านถึงโรงเรียน

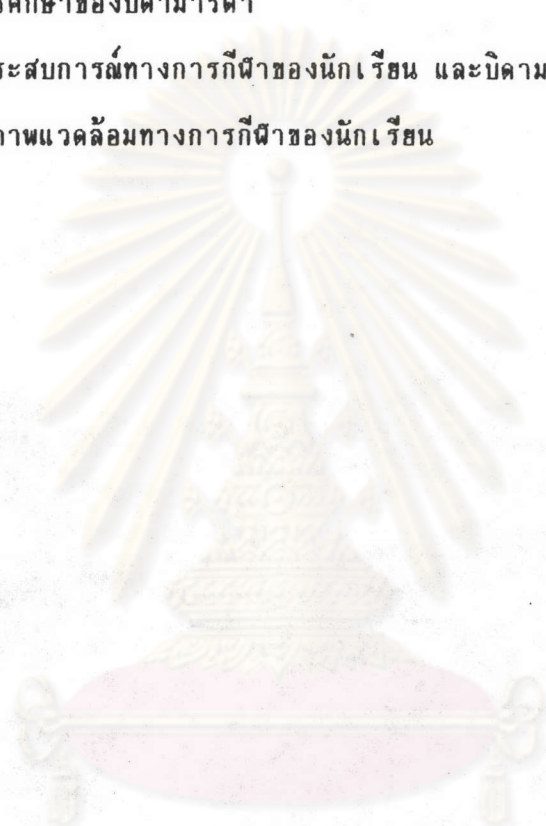
วัชรินทร์ ชีทอง (2532) ได้ศึกษาภูมิหลังของนักกีฬาทีมชาติไทยประเภทต่างๆ คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล เทนนิสและวอลเลย์บอล ผลการวิจัยพบว่าโดยส่วนใหญ่จะเป็นบุตรคนที่ 1 และบุตรคนที่ 2 สำหรับภูมิลำเนาของนักกีฬาและบิดามารดา จะอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด การศึกษาของบิดาส่วนใหญ่ จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี การศึกษาของมารดา จบการศึกษาในระดับ ม.ศ.3 หรือเทียบเท่า และปริญญาตรีมากที่สุด สำหรับรายได้เฉลี่ยของบิดา มารดา ของนักวอลเลย์บอล และนักกีฬาเทนนิส มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงที่สุด และมีบุคคลที่ให้การสนับสนุนในการเล่นกีฬา สำหรับบุคคลที่ชักชวนให้เล่นกีฬาประเภทที่เป็นตัวแทนทีมชาติไทย นักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬายกน้ำหนัก มีครูพลศึกษาเป็นผู้ชักชวนมากที่สุด แต่นักกีฬาว่ายน้ำ และนักกีฬาเทนนิส จะมีบิดามารดา เป็นผู้ชักชวนมากที่สุด

สรุป จากการศึกษาเอกสาร และผลงานวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศดังกล่าว จะเห็นได้ว่าภูมิหลังด้านต่างๆ ทางสังคม เช่น อายุ เพศ ลำดับที่เกิด ศาสนา สภาพแวดล้อมทาง เศรษฐกิจ และสังคม การศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว ขนาดของครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ฯลฯ ปัจจัยเหล่านี้ต่างมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของบุคคลด้วยกันทั้งสิ้น

ในทางกีฬาแล้ว ก็จะได้เห็นว่า ปัจจัยเหล่านี้ ต่างก็มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการกีฬามากน้อย แตกต่างกันไป ในส่วนของผู้วิจัยแล้ว การศึกษาถึงภูมิหลังทางสังคมของ นักเรียนโรงเรียนกีฬา ที่น่าจะมีผลต่อความสำเร็จทางกีฬาของนักเรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึง ปัจจัยภูมิหลังทางสังคม ในด้านต่างๆ โดยยึดกรอบแนวคิด ของ สมิท และแมคคูลเลย์ (Smith and Macaulay, 1980) เป็นหลัก และได้นำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของ สังคมไทย แล้วสรุปออกมาเป็นด้านๆ ที่ต้องการจะศึกษา ทั้งหมด 11 ด้าน ดังนี้

1. เพศนักเรียน
2. เชื้อชาติ
3. อายุ
4. ลำดับที่ในการเกิด

5. ศาสนา
6. ภูมิลาเนา
7. ครอบครัว
8. เศรษฐกิจ รายได้ และอาชีพของบิดามารดา
9. การศึกษาของบิดามารดา
10. ประสบการณ์ทางการกีฬาของนักเรียน และบิดามารดา
11. สภาพแวดล้อมทางการกีฬาของนักเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย